

ПАМ'ЯТІ ВЧИТЕЛЯ

*Незамінних людей не буває, але бувають
неповторні*

Пабло Пікассо

9 жовтня 2020 року відійшов у Вічність наш колега,
засновник наших конференцій,
Заслужений діяч науки і техніки України,
доктор технічних наук, професор Вілен Петрович Ройзман.

Давно визнано, що новими «героями часу» у 60–70-х роках минулого століття стали науковці – найчастіше, фізики і математики, інженери-конструктори. Це була епоха радянської інтелігенції, її віри у свободу, розум і прогрес. Вілен Петрович став яскравим представником інтелектуальної й культурної еліти того часу. Він був істинним інтелігентом, людиною великої ерудиції й блискучого інтелекту.

Людина-мрійник, який своєю працею і наполегливістю втілював мрії в життя і здобув світову шану та визнання. Вілен Петрович мріяв бути космонавтом і навіть будучи відомим вченим писав першому керівництву держави листи з проханням його зарахувати. Маривши польотами, він пов'язав своє життя з літальними апаратами, літаючи з видатними льотчиками-випробувальниками. Брав безпосередню участь у проектуванні та доведенні низки авіаційних двигунів для літаків ІЛ-18, АН-10, АН-12, АН-24 та інших. Був долучений до програми випробувань та зниження вібрацій крісла для першого космонавта світу Юрія Гагаріна.

Неординарний погляд на причини проблем міцності дав йому змогу вперше розвинути науковий напрям «Проблеми механіки в електроніці», заснувати потужну наукову школу з проблем зниження вібрацій машин, приладів та апаратури. Наукова спадщина Вілена Петровича величезна: більше п'ятисот наукових праць: монографій, статей, підручників тощо; наукові школи і, найголовніше – учні, які продовжують справу свого наставника.

Вілен Петрович прожив яскраве і достойне життя. Він завжди мав активну позицію, проявляв глибоку людяність, любов до життя та оптимізм. Принциповий та, водночас, дипломатичний, вимогливий викладач і дотепний жартівник, сильний духом і з чутливим серцем, артистичний, спортивний – таким він залишиться у наших спогадах.

Більше двадцяти років я працював у наукових та організаційних проєктах разом з Віленом Петровичем пліч-о-пліч: спочатку як

аспірант, потім – доцент, докторант, і, нарешті, просто як вдячний учень зі своїм Вчителем. Мене завжди захоплювала його енергійність та працелюбність. Важко підрахувати, скільки разів ми, учні, чули від нього: «А хіба ми не можемо цього зробити? Починаємо працювати!». Ця активність запалювала й нас, змушувала працювати, йти до мети та досягати її.

Вілен Петрович був чудовим організатором, який протягом десятків років збирав науковців з ближнього та далекого зарубіжжя на численні наукові форуми, конференції і семінари, які ми організували у найцікавіших місцях планети. Він любив життя і вмів його цінувати. Життя не було простим, і звершення не давались легко, однак сильна воля, цілеспрямованість та позитивний настрій долали життєві перепони. Вілен Петрович завжди для нас всіх був взірцем успішної та щасливої людини.

Вілена Петровича більше з нами немає, але залишився його цінний науковий спадок та учні, які будуть продовжувати справу свого наставника. Залишилась добра пам'ять про цю світлу, душевну та неповторну людину.

Вілен Петрович Ройзман у м. Баден-Баден

**Голова оргкомітету XV МНК,
проф. кафедри фізики і електротехніки ХНУ
д-р техн. наук**

А. В. Горошко

